

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6ECdo/121/2013
Identifikačné číslo spisu:	6211201081
Dátum vydania rozhodnutia:	23.07.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Švecová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6211201081.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova ul. č. 25, IČO : 35 807 598, v dovolacom konaní zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova ul. č. 4, v mene a na účet ktorej koná Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti povinnej L. A., naposledy bývajúcej vo F. B., ul. U.G.. W. XX, o vymożenie 655,13 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Veľký Krtíš pod sp.zn. 2 Er 98/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2012 sp.zn. 15 CoE 193/2012, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Odôvodnenie

Súdny exekútor žiadosťou doručenou na Okresný súd Veľký Krtíš 11. februára 2011 požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov /ďalej len „Exekučný poriadok“/), a to na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu (zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom v Bratislave, Karloveské rameno 8, IČO : 35 922 761) z 23. novembra 2010, sp.zn. SR 18201/09. Okresný súd Veľký Krtíš poverením z 24. februára 2011 č. 5610 021164* poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na základe uvedeného exekučného titulu.

Okresný súd Veľký Krtíš uznesením z 30. mája 2012 č.k. 2 Er 98/2011-17 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie zastavil. V odôvodnení uviedol, že dôvod neprípustnosti a zastavenia exekúcie spočíval v tom, že rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého sa exekúcia vykonávala, od počiatku nie je spôsobilým exekučným titulom.

Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením z 19. decembra 2012 sp.zn. 15 CoE 193/2012 uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.) a zamietol návrh na prerušenie konania. Potvrdenie uznesenia o zastavení exekúcie odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými i právnymi závermi exekučného súdu.

Proti uzneseniu krajského súdu podala oprávnená dovolanie, v ktorom navrhla, aby dovolací súd uznesenie súdu prvého aj druhého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Podanie dovolania odôvodnil tým, že: a/ súd rozhodol nad rámec zverenej právomoci (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 237 písm. a/ O.s.p.); b/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 237 písm. d/ O.s.p.); c/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 237 písm. e/ O.s.p.); d/ súd svojím postupom odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom (ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 237 písm. f/ O.s.p.); e/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, najmä súd nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonával náležité dokazovanie (ust. § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.); f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.)“. Navrhla tiež prerušiť dovolacie konanie podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s ust. § 243c O.s.p. a na základe článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť Súdnemu dvoru ES špecifikované prejudiciálne otázky.

Povinná, ani súdny exekútor sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Dospel pritom k záveru, že dovolanie v predmetnej veci nie je prípustné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Keďže v prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, jeho prípustnosť bolo treba posudzovať podľa ustanovenia § 239 O.s.p.

Uznesenie odvolacieho súdu v predmetnej veci však nemožno podriaďiť pod žiaden dôvod prípustnosti vyplývajúci z ustanovenia § 239 O.s.p., lebo odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa nezmenil, ale ho potvrdil a nerozhodoval ani vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Rovnako odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom uznesení prípustnosť dovolania nevyslovil a nejde o potvrdzujúce uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, ani o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 1 písm. a/, písm. b/ O.s.p., ods. 2 písm. a/, písm. b/, písm. c/ O.s.p.). Dovolanie oprávnenej preto podľa ustanovenia § 239 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. nie je prípustné.

Ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. vylúčené. V ustanovení § 237 O.s.p. sú totiž vymenované vady, ktoré sú dôvodom prípustnosti dovolania smerujúceho proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Dovolací súd, vzhľadom na zákonnú povinnosť (vždy na tieto vady konania prihliadnuť) preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk tam uvedených. Zistil, že k takýmto vadám nedošlo.

So zreteľom na spôsob rozhodnutia v predmetnej veci (zastavenie exekúcie) dovolací súd neprihliadol na skutočnosť, že povinná L. A. zomrela dňa 26. mája 2012, teda že stratila spôsobilosť byť účastníkom konania už v priebehu prvostupňového konania. Výdanie takého istého rozhodnutia by totiž bolo možné očakávať aj v budúcnosti so zreteľom na zastavenie dedičského konania pre bezmajetnosť povinnej v zmysle ustanovenia § 175h ods. 1 O.s.p. (uznesenie OS vo Veľkom Krtíši zo 7. septembra 2012, č.k. 8 D 245/2012-24, Dnot 228/2012 6212203965). Navyše, účastníctvo povinnej v predmetnej veci malo zatiaľ len formálnu povahu.

Keďže v predmetnej veci dovolanie nie je prípustné podľa § 239 a vady konania podľa ustanovenia § 237

O.s.p. neboli zistené, dovolací súd dovolanie oprávnenej (v súlade s ustanovením § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s ustanovením § 243b ods. 5 O.s.p.) odmietol a nerozhodol ani o trovách dovolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.